

برای در امان نگه داشتن زنان از خشونت اطلاعات لازم

publik16 عکس:

بنیاد زنان کانادا

مترجم: سام زندی

در بنیاد زنان کانادا، هدف ما برای تمامی زنان کانادایی این است که رها از خشونت زندگی کنند.

به همین منظور در برنامه های پیشگیری از خشونت سرمایه گذاری می کنیم تا به نوجوانان بیاموزیم که چگونه روابطی امن و سالم برقرار 450 پناهگاه اضطراری در سراسر کانادا زندگی می کنند کمک می کنند و برای همین به زنانی که در معرض خطر فوری هستند و در که پس از گریختن از خشونت، زندگی کنیم. همچنین این بنیاد از طریق وام های کم بهره و برنامه های دیگر، به زنان کمک می کند دردهایشان خود را بازسازی می کنند و ما هزینه خدمات مشاوره را برای کودکانی که شاهد خشونت بوده اند می پردازیم تا به التیام کمک کنیم و نگذاریم خودشان قربانی خشونت یا عامل آن شوند.

از سوی دیگر از طریق سمینارهای آموزشی، برنامه های مشترک جمعی و بسیاری اقدامات دیگر، تلاش می کنیم به شکل های دیگر خشونت، از قبیل قاچاق انسان برای سکس، نیز پایان دهیم.

اینها برخی از پرسش های متداولی است که درباره خشونت علیه زنان پرسیده می شود:

1- با توجه به این که میزان بزهکاری در کانادا در حال کاهش است، آیا خشونت علیه زنان هنوز مسئله ای جدی است؟

در حالی که:

- نیمی از تمامی زنان در کانادا، از سن شانزده سالگی حداقل یک مورد خشونت جسمی یا جنسی را تجربه کرده اند.
- 67 درصد از کانادایی ها می گویند که شخصا دست کم یک زن را می شناسند که خشونت جسمی یا جنسی را تجربه کرده است.
- به طور میانگین، در هر شش روز یک زن در کانادا توسط شریک زندگی خود کشته می شود. در سال 2011، از 89 مورد گزارش پلیس در مورد قتل عمد همسران، 76 درصد قربانیان (بیش از 85 درصد) زن بودند.
- هرشب در کانادا، حدود 3300 زن (همراه 3000 فرزندشان) ناچارند در پناهگاه های اضطراری بخوابند تا از خشونت خانگی در امان باشند. هر شب حدود 200 زن به دلیل پر بودن ظرفیت پناهگاه ها، پذیرفته نمی شوند.
- درصد کل جرایم خشن در کانادا است. از 12 که حدود - هر سال بیش از چهل هزار بازداشت ناشی از خشونت خانگی صورت می گیرد آنجا که تنها 22 درصد کل موارد به پلیس گزارش می شود، رقم واقعی بسیار بالاتر است.
- هم سازمان عفو بین الملل و هم از سال 2010، 582 مورد شناسایی شده گم شدن یا قتل زنان بومی در کانادا اتفاق افتاده است. به گفته انجمن زنان بومی سازمان ملل متحد از دولت کانادا خواسته اند که در این زمینه اقدام کند، اما توفیقی به دست نیامده است. "اگر این رقم در مورد بقیه جمعیت مونث کانادا در نظر گرفته شود، بیش از 18 هزار زن و دختر کانادایی مفقود هستند." کانادا،
- به گزارش وزارت دادگستری، هر سال کانادایی ها جمعا هفت میلیارد و چهارصد میلیون دلار برای برخورد با عواقب خشونت میان همسران هزینه می کنند. این رقم شامل هزینه های فوری، از قبیل اعزام به اورژانس و هزینه های بعدی، از قبیل از دست دادن درآمد می

- شود. این رقم همچنین شامل هزینه های ملموسی از قبیل خاک سپاری، و هزینه های ناملموسی از قبیل رنج و اندوه است.
- در یک بررسی ملی که در سال 2009 در کانادا انجام شد، زنان 460 هزار مورد تعرض جنسی را تنها در یک سال گزارش کردند. تنها ده درصد از کل موارد تعرض جنسی به پلیس گزارش داده می شود. در زمینه تعرض جنسی، بسیار اتفاق می افتد که حرف زنان را باور زمانی که پلیس موفق به ثبت مدرک جرم نمی شود یا "نمی کنند، به دلیل اینکه مورد تعرض جنسی قرار گرفته اند نگویند، یا تنها تعداد انگشت شماری از تعرض های "پرونده را به شکل دلخواه می بندند، مورد برخورد بی رحمانه یا بی احساس قرار می گیرند. گزارش شده به محکومیت منجر می شوند. هر سال، تنها حدود 1500 متعرض جنسی عملاً محکوم می شوند.
 - حدود هشتاد درصد از قربانیان قاچاق سکس در کانادا، زنان و دختران هستند.
 - از هر ده زن کانادایی بیش از یک زن می گوید که به گونه ای مورد تعقیب قرار گرفته است که نگران جان خود شده اند.
 - که به طور مستمر بالاترین میزان جرایم خشن گزارش شده توسط پلیس را "منیتوبا" و "ساکسچوان" در مقیاس محلی، در ایالت های پایین ترین میزان "کبک"، "اونتاریو" ثبت کرده اند، میزان خشونت علیه زنان در سال 2011 بیش از دو برابر میانگین کل کشور بود. به طور مستمر دارای بالاترین میزان خشونت "قلمروها" خشونت علیه زنان را داشتند. همانند مورد کلی جرایم خشن، مناطق موسوم به حدود 13 برابر بیشتر از میانگین کل "نوناووت" علیه زنان را که توسط پلیس گزارش شده، را دارند. میزان جرایم خشن علیه زنان در کانادا بود.

2- با توجه به نکات زیر آیا میزان خشونت خانگی نسبت به گذشته کمتر نشده است؟

- مانند کل جرایم خشن در کانادا، میزان خشونت خانگی در سال های اخیر کاهش یافته است. این کاهش تا اندازه ای به دلیل افزایش برابری اجتماعی و آزادی اقتصادی برای زنان بوده است که ترک کردن روابط آزاردهنده را در مراحل ابتدایی برای آنها آسان تر می سازد. دلیل دیگر این کاهش، سال ها تلاش گروه هایی است که برای پایان دادن به خشونت خانگی فعالیت می کنند. از جمله دستاوردهای آنها، آگاهی عمومی بیشتر، برنامه های درمانی افزون تر برای مردان خشن، بهبود آموزش ماموران پلیس و وکلای وضع قوانین خشونت خانگی، هماهنگی بیشتر میان خدمات اجتماعی، و- به جای قربانی - دادگستری، و گذاری طرح شکایت به پلیس در برخی مناطق کانادا است.
- با این همه، به رغم گزارش های مثبت، برخی روندهای نگران کننده نیز در حال پدید آمدن هستند:
- 0 در سال 2010، میزان قتل عمد به دست شریک زندگی خصوصی علیه زنان 19 درصد افزایش یافت، که سومین افزایش در طول چهار سال بود. در همان مدت، میزان قربانیان مذکر تقریباً به نصف کاهش یافت.
- 0 میزان خشونت خانگی، پس از یک دهه کاهش، حالا در سطحی ثابت باقی مانده است. در سال 2009 میزان خشونت میان همسران که توسط خود قربانیان گزارش شده بود هم سطح سال 2004 بود.
- 0 قربانیان حالا احتمال کمتری دارد که خشونت را به پلیس گزارش کنند.
- 0 تعداد بیشتری از زنان پس از ترک شریک آزاردهنده خود، خشونت را تجربه می کنند.

3- خشونت علیه زنان چیست؟

سازمان ملل متحد، خشونت علیه زنان را چنین تعریف می کند:

هر اقدام خشن مبتنی بر جنسیت که منجر به آسیب جسمی، جنسی یا روانی یا رنج در زنان شود، یا احتمال داشته باشد که منجر به این آسیب ها شود، از جمله تهدید به انجام چنان اعمالی، زورگویی یا محرومیت خودخواسته از آزادی، چه در جمع و چه در زندگی "خصوصی."

این نوع خشونت می تواند شامل موارد زیر باشد:

- سیلی زدن، فشردن گلو یا مشت زدن به زن. استفاده از دست یا شیئی به صورت سلاح. تهدید زن با کارد یا سلاح گرم. آزار جسمی: ارتکاب قتل.
- استفاده از تهدید، ارباب، یا نیروی جسمانی برای وادار ساختن زن به اعمال جنسی ناخواسته. آزار جنسی:
- تهدید به کشتن زن (یا کشتن کودکان، دیگر اعضای خانواده یا جانوران خانگی)، تهدید به خودکشی، ابراز آزار عاطفی یا کلامی: عبارت های تحقیر آمیز یا توهین درباره بدن یا رفتار زن، مجبور ساختن زن به انجام اعمال تحقیر آمیز، دور نگه داشتن زن از دوستان یا خویشاوندانش، محبوس کردن زن در خانه، از بین بردن دارایی های زن، و اعمال دیگری به قصد تحقیر زن یا محدود ساختن آزادی و استقلال او.
- سرقت یا کنترل پول یا اشیای ارزشمند زن (که به خصوص مایه نگرانی زنان مسن تر است). وادار کردن زن به کار. آزار مالی: جلوگیری از حق کار زن.

- استفاده از باورهای مذهبی یا معنوی زن برای بازی دادن او، تسلط بر او و کنترلش. **آزار معنوی:**
- تعقیب زن یا تماشای او به شکل مداوم، خباثت آمیز و ناخواسته. تجاوز به حریم خصوصی زن به شکلی که **تعقیب/آزار مجرمانه** ایمنی شخصی او را به خطر بیندازد.

4- عامل خشونت علیه زنان چیست؟

- در جامعه ما، نابرابری جنسیتی در بسیاری از حوزه ها مشهود است، از جمله در سیاست، مذهب، رسانه ها، هنرهای فرهنگی و محیط دریافت می کنند که می گوید طبیعی است که مردان قدرت اجتماعی بیشتری از - آشکار و پنهان - کار. هم مردان و هم زنان پیام هایی زنان داشته باشند.
- با این پیش زمینه، باور به این که مردان حق کنترل زنان را دارند، حتا با توسل به خشونت، آسان تر می شود. این باور نه تنها نادرست است، غیرقانونی نیز هست.
- علاوه بر جنسیت گرایی (سکسیسم)، بسیاری اشکال دیگر از نابرابری اجتماعی وجود دارد که منجر به آزار و خشونت می شود، از جمله نژادگرایی، بیگانه هراسی، طبقه گرایی، سن گرایی و آزار مذهبی.
- مدرکی در دست نیست که الکل یا بیماری روانی باعث اعمال خشونت مردان علیه زنان بشود. مردانی که به شریک زندگی خصوصی خود تعرض می کنند، به ندرت به دوستان خودشان، همسایه ها، روسا، یا بیگانه ها تعرض می کنند. در واقع، تا جایی که به الکل مربوط می شود، استاندارد دوگانه آشکاری وجود دارد: در حالی که مصرف الکل توسط فرد متعرض معمولاً برای توجیه رفتار او به کار می رود، زنانی که الکل مصرف کرده اند، اغلب نکوهش می شوند که خودشان در قربانی شدن آنها نقش داشته اند.

5- آیا مردان هم ممکن است به اندازه زنان مورد خشونت قرار گیرند؟

- خشونتی غیرقابل قبول است، و دیگر کمین هایی را که برای پایان دادن به خشونت تلاش می کنند **هر گونه** ما عمیقاً باور داریم که تحسین می کنیم. در جایگاه سازمانی برای زنان، رسالت ما متمرکز بر زنان و دختران است. با این همه، برنامه های جلوگیری از خشونت میان نوجوانان، به طور یکسان برای پسران و دختران طراحی شده اند.
- به گزارش پلیس، در کانادا مردان (49 درصد) و زنان (51 درصد) به طور مساوی در خطر خشونت قرار دارند. با این همه، بسیار بیشتر احتمال دارد که مردان مورد تعرض به بیگانه یا کسی بیرون از خانواده خود قرار گیرند، در حالی که در مورد زنان بسیار بیشتر احتمال دارد که مورد تعرض کسی که می شناسند قرار بگیرند.
- تقریباً نیمی (49 درصد) از همه قربانیان مونث قتل در کانادا به دست شریک زندگی فعلی یا قبلی شان کشته شده اند. در مقابل، تنها هفت درصد قربانیان مذکر قتل به دست شریک زندگی شان کشته شده اند.
- برخی پژوهش ها درباره موارد گزارش شده توسط خود قربانیان نشان می دهند که زنان تقریباً به همان اندازه مردان احتمال دارد که علیه شریک زندگی شان دست به خشونت بزنند. هر چند برخی ادعا می کنند که مردان خجالت می کشند اذعان کنند که زنی آزارشان داده است، در عمل، عکس قضیه صادق است: در موارد گزارش شده توسط خود قربانیان، مردان گرایش دارند درباره خشونت شریک زندگی خود اغراق کنند و خشونت خودشان را دست کم بگیرند. در عین حال، زنان درباره خشونت خودشان مبالغه می کنند و خشونت شریک شان را دست کم می گیرند. این امر توضیح می دهد که چرا موارد گزارش شده توسط خود قربانیان اغلب میزان مشابهی از خشونت توسط مردان و زنان را نشان می دهد، به رغم آن که پژوهش های دیگر به روشنی نشان می دهد که زنان به شکلی غیرقابل مقایسه، قربانی خشونت هستند.
- علاوه بر این، موارد گزارش شده توسط خود قربانیان روشن نمی کند که مردان احتمال بسیار بیشتری دارد که آغاز کننده خشونت باشند، در حالی که زنان بیشتر احتمال دارد که برای دفاع از خود متوسل به خشونت شوند.
- بیشتر مردان، خویشاوندانشان را آزار نمی دهند. با این همه، هنگامی که خشونت خانوادگی رخ می دهد، اکثریت قاطع قربانیان، زن هستند:

83 درصد از تمامی تعرض های خانگی گزارش شده توسط پلیس، علیه زنان بوده اند. این روند در مورد تمامی ایالت ها و قلمروهای کانادا صادق است.

در خشونت میان همسران، زنان سه برابر بیشتر از مردان خشونت های شدید از قبیل خفگی، کتک خوردن، تهدید شدن با کارد یا تپانچه و خشونت جنسی را تجربه می کنند. زنان احتمال بیشتری دارد که صدمه جسمی ببینند، مشمول حکم بازدارنده شوند، و نگران جانشان باشند.

در سی سال گذشته در کانادا، زنان سه تا چهار برابر بیشتر احتمال دارد که به دست همسرشان کشته شده باشند.

حدود هشتاد درصد قربانیان خشونت در حین دوستی، مونث بوده اند.

دختران بسیار بیشتر از پسران تعرض جنسی را تجربه کرده اند: 82 درصد از کل قربانیان زیر 18 سال، مونث بوده اند.

دختران چهار بار بیشتر از پسران احتمال دارد مورد تعرض جنسی یکی از اعضای خانواده قرار بگیرند. 0

6- چرا زنی که مورد آزار قرار می گیرد، رابطه را ترک نمی کند؟

- زنان بیشتر به این دلیل در رابطه می مانند که فرد آزاردهنده تهدید می کند که زن، خودش، یا کودکان را بکشد.
- زنان، به دلایلی موجه، این تهدیدها را باور می کنند. خطرناک ترین زمان برای زنی که مورد آزار قرار گرفته، زمانی است که شخص آزاردهنده را ترک می کند. حدود 25 درصد از همه زنانی که به دست همسرشان کشته شده اند، رابطه دوجانبه را ترک کرده بودند. در یک مطالعه، نیمی از زنان مقتول، ظرف دو ماه پس از ترک رابطه کشته شدند.
- برخی زنان به این دلیل می مانند که آزاردهنده تهدید کرده است که یک حیوان خانگی را آزار بدهد یا بکشد. در یک مطالعه، بیش از 60 درصد از زنانی که در پناهگاه اضطراری زندگی می کردند، حیوان خانگی خودشان یا کودکانشان مورد آزار شریک زندگی آزاردهنده قرار گرفته بود یا کشته شده بود.
- درصد از تمامی خشونت های دوران دوستی پس از آن که زن رابطه را قطع کرده، اتفاق افتاده است. حدود 60
- گاهی زنان به این دلیل می مانند که از نظر مالی وابسته به شریکشان هستند. بیش از یک میلیون و دویست و بیست هزار زن کانادایی، همراه فرزندانشان، در فقر زندگی می کنند. زنانی که شریکشان را ترک می کنند تا خودشان کودکانشان را بزرگ کنند، بیش از پنج برابر احتمال دارد که در فقر به سر ببرند، تا زمانی که نزد شریکشان مانده بودند.
- برخی زنان به این دلیل می مانند که عمیقاً به حفظ انسجام خانواده باور دارند. گاهی اقوام خودشان یا شریک زندگیشان، گناه خشونت را به گردن زنان می اندازند و به ماندن او اصرار می کنند.
- خشونت خانگی اغلب فرایندی تدریجی است که در آن، تناوب تعرض ها و شدت خشونت به آهستگی در طول زمان افزایش می یابد. از آنجا که آزاردهنده ها اغلب ابراز پشیمانی عمیق می کنند و قول می دهند که عوض بشوند، ممکن است برای زن سال ها طول بکشد که اذعان کند خشونت متوقف نخواهد شد و زندگی اش قابل نجات نیست. تجربه درازمدت آزار دیدن می تواند اعتماد به نفس زن را از بین ببرد و باور این موضوع را که او شایسته برخورد بهتری است، و این که می تواند شجاعت ترک رابطه را به دست بیاورد یا می تواند زندگی خودش را اداره کند، دشوارتر می شود.

6- چه کسی بیشتر در معرض خطر است؟

- خشونت علیه زنان در همه فرهنگ ها و ادیان رخ می دهد، در تمامی جوامع قومی و نژادی، در هر سنی و در هر گروه درآمدی. با این همه، برخی زنان به طور خاص در معرض خطرند:
- 0 زنان بومی (فرست نیشن ها، اینوییت ها و متی ها) هشت برابر بیشتر از زنان غیر بومی احتمال دارد که به دست شریک زندگی خصوصی شان کشته شوند. زنان بومی سی و نیم برابر بیشتر از زنان غیر بومی احتمال دارد که قربانی خشونت شوند.
- 0 بر اساس گزارش های پلیس و نیز گزارش های خود قربانیان، زنان جوان در معرض خطر بسیار بیشتری هستند. شصت و شش درصد همه قربانیان مونث تعرض جنسی زیر 24 سال دارند. (11 درصد آنها زیر یازده سال دارند). میزان جرایم خشن علیه زنان 15 تا 24 ساله، 42 درصد بیشتر از همان میزان برای زنان 25 تا 34 ساله، و حدود دو برابر همان میزان برای زنان 35 تا 44 ساله است. میزان قتل زنان 15 تا 24 ساله حدود سه برابر میزان تمامی قربانیان مونث خشونت خانگی است.
- 0 شصت درصد از زنان دارای معلولیت، نوعی از خشونت را تجربه می کنند. به گزارش شبکه زنان معلول کانادا، زنان دارای معلولیت، همان نوعی از خشونت را تجربه می کنند که زنان دیگر، به علاوه انواع دیگری از خشونت که به معلولیتشان مربوط می شود، از جمله دشواری بیشتر در ترک فرد آزاردهنده به دلیل مشکلات حرکتی و ارتباطی، میزان بالاتر آزار عاطفی، محرومیت از استفاده از وسایل کمکی ضروری (ویلچر، عصا، وسایل تنفسی و غیره)، و آزار به دست پرستاران ویا دیگر ساکنان منزل.
- 0 زنان مهاجر ممکن است به دلیل وابستگی اقتصادی، مشکل زبان و فقدان اطلاعات درباره منابع اجتماعی، در برابر خشونت خانگی آسیب پذیرتر باشند. مهاجران تازه وارد کانادا که دچار آسیب های ناشی از جنگ یا دولت های سرکوب گر بوده اند، به دلیل ترس از قربانی شدن یا حتا اخراج شدن از کشور، بسیار کمتر احتمال دارد که خشونت جسمی یا جنسی را به مسئولان گزارش کنند.
- 0 مطالعه ای " بسیاری از زنان اقلیت قومی برای گزارش موارد تعرض جسمی یا جنسی یا درخواست کمک، با موانعی روبرو هستند. در باره زنان جوان رنگین پوست در تورنتو نشان داد که از هر پنج نفر آنها، یک نفر تجربه برخورد نژاد پرستانه را در نظام درمانی داشته، از جمله بی تفاوتی فرهنگی، متلک های نژادی و کیفیت نازل خدمات.

7- خشونت خانگی چه اثری بر کودکان دارد؟

- ولی تحقیقات نشان می دهد که کودکان بسیاری از تعرض های "بچه ها نمی فهمند" گرچه بزرگ سالان ممکن است تصور کنند که خشونت آمیز خانگی را می بینند یا می شنوند.

- تخمین زده می شود که هر سال در کانادا حدود 362 هزار کودک، خشونت خانگی را مشاهده یا تجربه می کنند.
- خشونت خانگی در منازل که کودکان کوچک تر در آن زندگی می کنند بیشتر از منازل با کودکان بزرگ تر است.
- کودکانی که شاهد خشونت بوده اند در معرض خطر فوری جراحت جسمی قرار دارند. کودکانی که در منازل پر از خشونت بزرگ می شوند بیشتر احتمال دارد قربانی آزار جسمی شوند.
- کودکی که شاهد خشونت والدین بوده، خود نوعی کودک آزاری را تجربه می کند، زیرا تحقیقات نشان می دهد که RCMP به گزارش "مشاهده خشونت خانوادگی به اندازه تجربه مستقیم خشونت، زیان آور است."
- گرچه همه کودکانی که شاهد خشونت بوده اند مورد آزار جسمی مستقیم قرار نمی گیرند، ولی متناوبا دچار مشکلات درازمدت رفتاری و روانی می شوند.
- قرار گرفتن در معرض خشونت می تواند بر تکامل مغز و توانایی یادگیری کودکان اثر بگذارد و به مجموعه ای مشکلات رفتاری و عاطفی از جمله اضطراب، پرخاش جویی، زورگویی، انواع هراس و بی خوابی منجر شود.
- تحقیقات نشان داده است که کودکانی که تحت خشونت بوده اند بیشتر احتمال دارد در بزرگسالی قربانی یا خشونت گر شوند.
- میزان اختلالات روانی در کودکانی که شاهد خشونت در خانه بوده اند دو برابر بیشتر از کودکانی است که شاهد خشونت در خانه نبوده اند.

8- اگر به نظر من کسی مورد آزار باشد، چه باید بکنم؟

- اگر کسی در خطر فوری است، به پلیس یا شماره اورژانس محل تان تلفن کنید.
- ایمنی زن در درجه اول اهمیت است. هیچگاه با کسی در حضور آزاردهنده اش صحبت نکنید. اگر زنی به طور خاص درخواست نکند، هیچگاه اطلاعاتی در باره خشونت خانگی به او ندهید و پیام صوتی یا ایمیلی برای او نفرستید که احتمال داشته باشد به دست آزاردهنده اش بیافتد. ولی آزار در خفا رشد می کند، بنابراین اگر می توانید در شرایط امنی در این باره صحبت کنید.
- اگر زن می خواهد صحبت کند، گوش بدهید. اگر نمی خواهد، فقط به او بگویید که سزاوار آزار نیست و شما نگران ایمنی او هستید. از او بپرسید آیا کمکی از شما ساخته است یا نه، ولی انجام کاری که شما را ناراحت می کند یا احساس ناامنی به شما می دهد پیشنهاد نکنید.
- اگر زن تصمیم با ماندن در رابطه گرفت، بکوشید درباره اش داوری نکنید. به یاد داشته باشید که ترک کردن آزاردهنده می تواند بی نهایت خطرناک باشد. گاهی ارزشمندترین کاری که می توانید بکنید، احترام گذاشتن به زنی است که مورد آزار قرار دارد.
- درباره خدمات اضطراری در محلی که زندگی می کنید، از قبیل پناهگاه زنان یا مرکز تعرض جنسی، اطلاعاتی به دست آورید. در اینترنت یا راهنمای تلفن جستجو کنید.

9- آیا خشونت علیه زنان هیچگاه متوقف خواهد شد؟

- است، این رفتارها را می "خصوصی" هرچند عده ای تصور می کنند که خشونت علیه زنان موضوعی خیلی جدی نیست یا مسئله ای توان تغییر داد. زمانی رانندگی در حال مستی تقریبا شوخی به شمار می آمد، ولی به لطف کمپین های نیرومند، این کار دیگر از نظر اجتماعی قابل قبول نیست و مجازات های کیفری شدیدی در پی دارد. به همین ترتیب، آموزش عمومی، برنامه های پیشگیری از خشونت و رخدادهای قانونی جدی می تواند به خشونت علیه زنان در کانادا پایان دهد.
- پیشگیری از خشونت نتیجه بخش است. تحقیقات نشان می دهد که برنامه ای پیشگیری از خشونت در دبیرستان ها بسیار نتیجه بخش هستند. حتی سال ها پس از حضور در یکی از برنامه های ما، دانش آموزان مزایای بلند مدتی مانند روابط دوستانه بهتر، توانایی شناخت و ترک یک رابطه ناسالم، و افزایش اعتماد به نفس، ابراز عقیده و رهبری را تجربه کردند.

موجود است بخوانید. www.canadianwomen.org ما را که در وبسایت ما به نشانی "روابط سالم" (برای اطلاعات بیشتر، گزارش

- شما هم می توانید کمک کنید. اگر مدرسه محلی شما برنامه پیشگیری از خشونت برای نوجوانان ندارد، از مسئولانش بخواهید این در کانادا، مسئله ای جدی از نظر شما، خشونت علیه زنان و دختران برنامه را راه اندازی کنند. به نمایندگان منتخبان خود بگویید است. از آنها بخواهید هر چه می توانند برای پایان دادن به خشونت بکنند.

منبع: <http://www.canadianwomen.org/facts-about-violence>